

Bilag til f. t. l. om ophævelse af forældede regler

det hele vedkommende District saa ligeligt som muligt.

§ 22. De i næstforegaaende § 20 og § 21 omhandlede Befordringer kunne i Regelen, og naar betydelige Kiørseler undtages, ikke fordres ydede for en længere Veistrækning end i det højeste 4 Miil, dog at paa de enkelte Steder, hvor særegne Regulativer herom maatte være gieldende, disse skulle vedblive uforandrede, ligesom hidtil.

§ 23. I alle de Tilfælde, i hvilke der efter denne Fr. kan være Spørgsmaal om Vej længden, bliver denne, naar ikke anden Bestemmelse derom have, at beregne efter Videnskabernes Selskabs Kort i lige Linie, med Tillæg af 1/8 for Veiens Krumninger.

§ 24. For at det til enhver Tid kan vides, over hvormange Kiørseler der i forekommende Nødvendighedstilfælde kan i ethvert Amtstuedistrict disponeres, bør nøjagtige Fortegnelser optages over alle i Districtet kiørepligtige Landboere, [derunder, med Hensyn til de i § 2 nævnte Kiørseler, ogsaa Besiddere af privilegeret Hartkorn indbegrebne,] hvoraf enhver ansættes til een eller flere Kiørseler i Omgangen, i passende Forhold til Gaardens Hartkorn (Jfr. Lov om Hartkornsforskellen 20 Juni 1850 § 17)

§ 25. Af disse Fortegnelser, hvis Optagelse ledes af vedkommende Sogneforstanderskaber, bliver et Exemplar at tilstille Amtsforvalteren, der paa hidtil sædvanlig Maade asee den fornødne Omgang mellem de paagiældende Sogne, og skal et ligelydende Exemplar forbive hos Sognefogden, der under Forstanderskabets Tilsyn har at iagttage den rigtige omgang i Sognet selv.

§ 26. Naar der ved Jorders Udstykning foregaaer nogen saadan Forandring med en Jordeiendom, at den eller de, samme efter § 24 paahvilende Kiørseler i Omgangen ikke, efter hvad der kan være passende i Forhold til det ved samme tilbageblivende Hartkorn, kan affordres Eierne eller Besidderen, bliver den i næstforegaaende § 25 ommeldte, hos Sognefogden beroende, Fortegnelse at berigtige i Overensstemmelse dermed, ligesom ogsaa fornøden Underretning herom ufortøvet tilstilles Amtsforvalteren. Lige Berigtigelse bør finde sted, naar ved Sammenlægning en Jordeiendom forøges i den Grad, at samme, i passende Forhold til det ved Sammenlæg-

ningen fremkomne samlede Hartkorn, bør ansættes til et forøget Antal Kiørseler i Omgangen. Udenfor de her omhandlede Tilfælde bliver iøvrigt Jorders Udstykning og Sammenlægning uden Indflydelse paa Kiørepligtens Fordeling, ...

§ 27. De i foregaaende § 24 og § 26 foreskrevne Regler for Omgangen af de paa Landdistricterne faldende Befordringer skulle dog ikke være anvendelige paa de Amtsreiser, som, efter dertil i Medhold af foregaaende § 14 givne Tilfaldelse, vedblive i noget Amt indtil videre at forrettes in natura uden Betaling; men ved Reguleringen af disse Reisers Udredelse, kan den hidtil stedfundne Indretning med Kiørelægder fremdeles i det, Væsentlige beholdes, dog at saadanne nærmere Bestemmelser, som i den Anledning maatte ansees ønskelige, optages i det Forslag, der i Overensstemmelse med fornævnte § 14 bliver at indgive til Rentekammeret.

§ 28. Naar Befordringen skal afgives fra et Landdistrict, tilstaaes den Kiørepligtige fra den Tid, Tilsigelse har fundet Sted, 2 Timer til de til Reisen fornødne Forberedelser, og desuden en passende Tid for at kunne tilbagelægge Vei mellem hans Hiem og Mødestedet, hvilken Tid bestemmes efter Forholdet af 1½ Time for en Vellængde af i Miil.

§ 29. Den til saadan Befordring Berettigede er ikke forpligtet til at vente paa samme længere end 1 Time over den bestemte Mødetid, og kan, naar saadan Tid er forløben, anden Befordring leies, om hvis Betaling Eierne har at henvende sig til Amtmanden, som efter de befundne Omstændigheder enten lader Betalingen, foruden en Mulct af 2 Rbd., under Udpantningstvung indfordre hos den Udeblivende, eller hos hvem Anden, Udeblivelsen maatte være at tilregne, eller, naar Udeblivelsen maa ansees som tilfældig, uden at Nogen derved har gjort sig skyldig i Brøde, drager Omsorg for, at Betalingen for den leiede Befordring tilvejebringes paa samme Maade, som Betalingen for andre Befordringer af det Slags, hvortil den efter sin Beskaffenhed hører.

§ 30. Paa den anden Side skal heller ikke den Kiørepligtige være forbunden til at vente længere end en Time fra den berammede Mødetid at regne, eller, hvis han ikke saa betimelig maatte være indtruffen, da en Time efterat han virkelig